

ESSZÉPÁLYÁZAT- 2016/2017
TANULMÁNYI VERSENY

Pályázó neve: *Sütő Viktória*

[Irinyi János Református Szakgimnázium, Szakközépiskola és Diákotthon, Kazincbarcika]

Dolgozata címe: *Erőszak – kicsiben és nagyban*

Felkészítő tanár: *Demeterné Mérai Mária*

Értékelő oktató: *Dr. Makai Péter, adjunktus*

[ME Filozófiai Intézet]

Értékelési szempontok:

- A. Felépítés és kivitelezés [max. 5 pontból 4 pont]
- B. Érvelés, következetesség, tárgyi megalapozottság [max. 5 pontból 3 pont]
- C. Formai, stiláris és nyelvi jelleg [max. 5 pontból 4 pont]
- D. Önállóság és eredetiség [max. 5 pontból 4 pont]

Javasolt pontszám*: 20 pontból Σ 15 pont.

Írásbeli értékelés

Jó problémafelvetésű, de tartalmi vonalvezetésében némi fegyelmetlenséggel terhelt munka. A szerző felveti példának okáért a kérdést: mi is az, ami az erőszakot – pontosabban: annak audiovizuális megjelenítését – ennyire természetes (adott esetben vonzó és társadalmi igényeket artikuláló) jelenséggé teszi/teheti; ám visszahátrálva e kérdés mélységétől, rögtön el is hagyja azt. Egy arányaiban hosszú bevezető után tulajdonképpen előkészület nélkül áttér a médiában (közelebbről: az internetes közösségi média felületein) felmerülő verbális-vizuális-pszichikai erőszak és erőszakmegjelenítés (e kettő olykor szorosan érintkező, de ennek ellenére különböző problematika!) problémahalmazára, ugyanakkor meglehetősen nagy teret szentel az eredetileg japánból és a japán *mangakultúrából* sokat merítő *anime* típusú rajzfilmek műfaji jellegzetességeinek, történetének és hatásmechanizmusainak bemutatására. Az anime mint egyfajta vizuális kultúra vagy épp a videomegosztókon terjedő tartalmak vizsgálata önmagában is *kiváló téma* ahhoz, hogy a szerző az

* Kitöltése nem kötelező, a számszerűsített érték pusztán a munka előzetes-tájékoztató kiértékeléseként funkcionál.

erőszakábrázolás sajátosságaira, illetve befogadói hatásmechanizmusának morális (vagy adott esetben szociálpszichológiai) vetületeire szűkítse le a téma fókuszát!

Álláspontja szerint a korábban létszükségleti célból alkalmazott erőszak mára maga is *elsődleges létszükségletté* vált (p. 2.), a tapasztalatok tanúsága alapján „a világ egyre erőszakosabb” (p. 6.). Feltételezhetően a média korábban soha nem látott módon megsokszorozza az erőszakot ábrázoló-bemutató tartalmak mennyiségét, ugyanakkor a *tényleges erőszak* társadalmi növekedését vagy eskalációját megállapító *történeti hipotézis* annál nehezebben igazolható. Megannyi téren épp az ellenkező tendenciának vagyunk a szemtanúi; a modernizáció során legalábbis sorra diszkreditálódnak olyan tevékenységek és bánásmódok, amelyek korábban az erőszak egy legitim vagy kulturálisan eltúrt formáját (gyermekbántalmazás, testi fenyegetés alkalmazása a büntetésvégrehajtásban etc.) képviselték. Mindez persze nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy korábban ismeretlen vagy illegitimnek számító erőszakfajták ne érvényesülhessenek, vagy épp azt, hogy bizonyos területeken a statisztikai adatok valóban egy bizonyos erőszakfajta terjedését regisztrálják. Könnyen lehet, hogy a népességszaporodás és a klimatikus krízis valóban megsokszorozza az érdeklentétek/konfrontációk erőszakos eszközökkel történő kezelését; de az sem zárható ki, hosszú távú eloszlását tekintve a társadalmi érintkezések erőszaktelítettségének mértéke végső soron állandó. – Érintőlegesen előkerül az erőszak mérhetőségének és visszaszoríthatóságának problematikája is.

Összegezve: gondolatgazdag, de tartalmi egyenetlenségeket hordozó munka. Bízatom a szerzőt írói próbálkozásai folytatására!

Kelt: *Miskolc*, 2017. március 13.

Makai Péter PhD s. k.
adjunktus
